

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

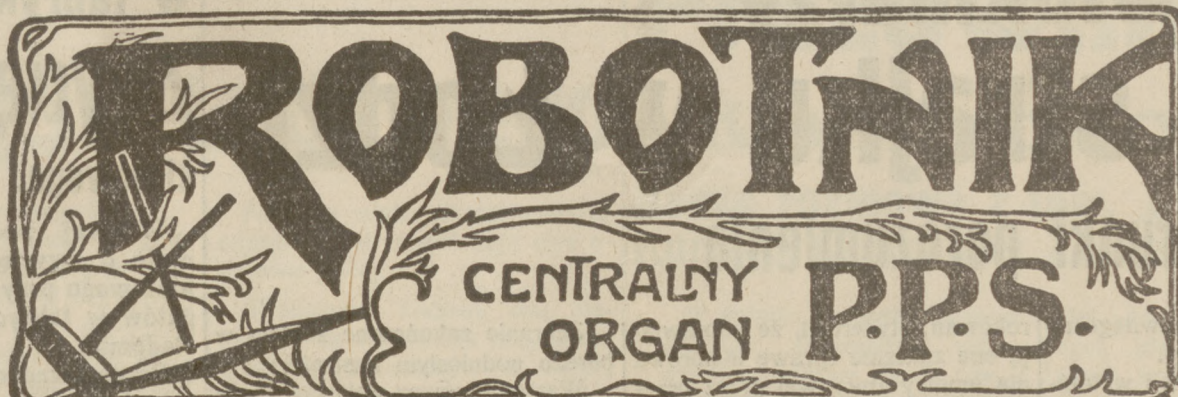
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5.13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwykłe 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Locarno a Polska

Większość prasy „sanacyjnej” i endeckiej przyjęła ostatni krok Hitlera, jako akt, który Polski wcale, lub w małym tylko stopniu, czy stopniu. Prasa ta wywodzi, że układy locarneńskie były raczej szkodliwe dla Polski, że pakt polsko - hitlerowski dostatecznie zabezpiecza interesy Polski; prasa ta zachwyca się słowami Hitlera, w których on łaskawie przyznaje Polsce prawo dostępu do morza. Gdyby to, co rok temu uczynił Hitler z Traktatem Wersalskim, a obecnie z Wersalem i Locarnem, stało się przed Hitlerem, toby ta sama prasa nie posiadała się z oburzenia i rozpętała by istną orgię przeciw Niemcom. Miłość i sympatia do hitleryzmu przesłoniły rzeczywistość, odwróciły wzrok od najbliższej chociażby przyszłości, podyktowały traktowanie Polski w sposób taki, jakgdyby ona nie leżała w Europie i nie dzieliła z nią wspólnych obaw i trosk o jutro.

A jak się sprawa ma w istocie? W istocie ostatni postępek Hitlera ma ogromne znaczenie także dla Polski, a może nawet przedewszystkiem dla Polski.

Jeśli chodzi o same układy locarneńskie, to one wprawdzie nie gwarantowały bezpieczeństwa na wschodzie Europy, ani granic polsko - niemieckich, ale tem niemniej — wbrew opinii „sanacyjno” - endeckiej — miały swoją dodatnią dla Polski korzyść.

Po pierwsze dlatego, że Niemcy zobowiązały się w tych układach, iż ewentualnych zmian granic polsko - niemieckich dochodzić będą tylko w drodze pokojowej. Przewiduje to poprawda także Traktat Wersalski, ale traktat ten był Niemcom narzucony, Locarno zaś wzięły na siebie dobrowolnie. Wprawdzie i pakt polsko - hitlerowski z r. 1934 przewiduje usuwanie sporów wzajemnych — a więc, przypuśćmy, także granicznych — na drodze rokowań. Ale tam, w Locarno, zobowiązanie to ma charakter międzynarodowy, ma za sobą zgodę mocarstw zachodnich, w dwustronnym zaś pakcie polsko - hitlerowskim tego nie ma.

Powtórne zerwanie Locarna przez Hitlera unicestwiło jedyny układ bezpieczeństwa w Europie, obowiązujący Niemcy. Znaczy to, że Niemcy czują się „wolne” na wszystkich swych granicach. Wyzbycie się „wężów” Locarna na Zachodzie siłą rzeczy wzmacnia Niemcy na Wschodzie, zwłaszcza, że zerwaniu Locarna towarzyszyło obsadzenie wojskiem strefy zdemilitaryzowanej nad Renem. Tem samem jak już pisaliśmy, coż francusko - polski otrzymał poważny cios, ewentualne bowiem współdziałanie wojskowe Polski z Francją zostało utrudnione. To samo dotyczy nowego układu francusko - sowieckiego. Niemcy, którym groziło okrażenie na lądzie, dzięki obsadzeniu Nadrenji częściowo osłabiły e-

fekt układów Francji z Polską i Sowietami. Aby zaś efekt ten jeszcze podkopać, Hitler w każdym swem przemówieniu kokietuje Polskę, by w walce swej z Europą mieć Polskę po swojej stronie i nie dopuścić do osaczenia Niemiec. A prasa „sanacyjno” - endecka idzie Hitlerowi na rękę i nietylko „cieszy się” z upadku Locarna, lecz tak samo jak Hitler, całkiem wrogo traktuje układ francusko - sowiecki! Oto mądra racja stanu!

Idźmy dalej! Zerwanie Locarna stanowi ostateczny dowód, że dla hitleryzmu wszelkie traktaty są „świstkiem papieru”. Cóż wobec tego jest wart pakt polsko - hitlerowski! Jeżeli Hitler podarł Locarno, którego gwarantami były Anglia i Włochy, a zobowiązania dotyczyły Francji i Belgii, to jakież znaczenie może mieć dla hitleryzmu pakt z Polską, za którym aikt oprócz Polski nie stoi? Takie same pakt Hitler chce zawrzeć i z innemi państwami sąsiedzkimi. Czyli chce być „sam na sam” ze słabszymi od siebie kontrahentami, by w stosownej chwili wymoc na nich swą wolę. W ten sposób kończy się wszelkie bezpieczeństwo, a zostaje jedynie przewaga i dyktatura hitleryzmu w Europie, co najmniej środkowej. Złamanie Locarna jest tedy wyrokiem śmierci dla paktu polsko - hitlerowskiego, a im więcej Hitler wychwala ten pakt, tem głębiej go grzebie.

Wreszcie koniec Locarna zwiastuje wzmocniony wyścig zbrojeń. Jakkolwiek potoczy się dalszy bieg wydarzeń, jeśli tylko nie dojdzie do rozprawy z hitleryzmem — na co dotąd wcale się nie zanosi — to nastąpi nieprawdopodobny, fantastyczny w swem szaleństwie, wyścig zbrojeń. Niechby Niemcy hitlerowskie wróciły do Ligi Narodów. Któż uwierzy w ich pokojowość? Wszyscy będą się zbroili gwałtownie przeciw Hitlerowi. Przecież i Polska, mimo paktu z Hitlerem, mimo zapewnienia min. Becka, że na wschodzie Europy panuje „zupełna pacyfikacja”, obecnie patrzy z trwogą na olbrzymie zbrojenia sąsiadów i tak samo chciałaby nadążyć w tym wyścigu. Czy podoła, to inna sprawa. Ale jest faktem, że złamanie Locarna i w tej dziedzinie, może najważniejszej, postawiło Europę, a z nią i Polskę, w obliczu groźnego jutra, kiedy to — jak oświadczył Hitler — „Bóg bardziej uzbrojony, niż kiedykolwiek, schodzi na ziemię”.

Nie bądźmy bluźniercami i nie róbmy Boga współtwarzyszem Hitlera. Ale nawet ślepy widzi, że dalsze panowanie Hitlera to wojna, złamanie zaś Locarna

Strajk włóknarzy

został wczoraj zakończony zwycięsko

Wczoraj robotnicy i robotnicy Łodzi oraz okręgu łódzkiego porwócili do pracy. Rokowania, przeprowadzone w Warszawie przez przedstawicieli związków zawodowych z przedstawicielami przemysłowców, dały rezultaty takie, które umożliwiły zakończenie akcji strajkowej.

Szczegóły damy na str. 2.

jest jednym z etapów zbliżania się do wojny

I to wszystko, razem biorąc, nie obchodzi Polski? Wszystko to dzieje się na księżycu, a nie tuż na granicy Polski i — w samej Polsce, uszczęśliwieniej spórą garścią hitlerowców?!

(jmb.).

Gdańsk po Nadrenji?

Förster oświadcza: „Spowrotem do Rzeszy”

Wydarzenia nad Renem wywołały niezwykle podniecenie wśród hitlerowców gdańskich. Hasło „Zurück zum Reich” (spowrotem do Rzeszy), które ostatnio nieco przycichło, stało się znowu zawołaniem dnia na terenie wolnego miasta.

Przywódcą gdańskiej partii „narodowo - socjalistycznej” Förster, pełniący — jak wiadomo — funkcje przedstawiciela kanclerza Hitlera na terenie wolnego miasta, wygłosił na zgromadzeniu publicznem przemówienie, zawierające wyraźnie aluzje polityczne do obecnej sytuacji międzynarodowej.

Förster oświadczył, że kanclerz Hitler pamięta zawsze o „swoim Gdańsku” i że — jego zdaniem — niezadługo nadejdzie chwila, kiedy główny postulat partii hitlerowskiej o powrocie Gdańska do Rzeszy niemieckiej będzie urzeczywistniony.

Zgromadzeni przyjęli owacyjnie powyższe oświadczenie swego „führera”, wznosząc długotrwałe okrzyki „Zurück zum Reich”.

W gdańskich kołach politycznych zwracają uwagę, że dopuszczanie do tego rodzaju przemówień i manifestacji jest nowem naruszeniem przez senat gdański uroczystych zobowiązań, przyjętych ostatnio w Genewie. (PRESS).

Wszystko to nie jest zresztą ani rewelacją, ani tajemnicą. Tylko nasi „Bonzowie” z ul. Wierzbowej

(siedziba M. S. Z.) są tak... zajęci, że takich „szczegółików” nie umiemy zauważyć.

Obecna sytuacja w Londynie

Paryż o propozycjach Hitlera

Żadnych ustępstw dla „Trzeciej Rzeszy”

Stanowisko, zajęte przez Niemcy w odpowiedzi na zaproszenie sekretarza generalnego Ligi Narodów, oceniane jest w Paryżu jako nowe powikłanie sytuacji w Londynie.

„Petit Parisien” nawołuje delegację francuską do nieustępliwości. Jeżeli państwa lokarneńskie — pisze dziennik — nie będą mogły dojść do porozumienia, to lepiej będzie jeżeli propozycje francuskie zostaną odrzucone, niż aby Francja zgodziła się na ustępstwa, które są równocześnie z porażką dyplomacji francuskiej. Jeżeli sta-

niemy się ofiarami naszych złudzeń co do Ligi Narodów i zasady zbiorowego bezpieczeństwa, to trzeba będzie wyciągnąć konsekwencje.

„Le Jour” uważa, iż krok niemiecki należy traktować jako dalszy etap wysiłków, zmierzających do rozdzielenia Francji od Anglii. „Petit Journal” wyraża nadzieję, że warunki niemieckie zostaną odrzucone przez Radę Ligi.

Według Reutera w kołach Ligi Narodów uważają, że sytuacja się komplikuje.

Wielka Brytania

wobec „Trzeciej Rzeszy”

Rzecznik Rządu brytyjskiego oświadczył przedstawicielom prasy,

że poglądy Rządu brytyjskiego na odpowiedź Niemiec są następujące:

Co do pierwszego warunku — równouprawnienia w Radzie Ligi — Rząd brytyjski jest zdania, że w granicach, na jakie zezwala procedura paktu Ligi zadanemu temu na leży uczynić zadość.

Co się tyczy drugiego warunku, mianowicie uzależnienia udziału od równoczesnego zobowiązania mocarstw przyjęcia propozycji niemieckich za podstawę do rokowań Rząd brytyjski jest zdania, że przedewszystkiem rzeczą Rady

jest zdecydować w tej kwestii.

Według poglądu Rządu brytyjskiego, warunki niemieckie wychodzą z założenia, że Francja i Belgia porzucą obecne stanowisko, to znaczy nie będą więcej żądały wycofania wojsk niemieckich z Nadrenji, co jest dotąd warunkiem

tych mocarstw do jakiegokolwiek podjęcia rozmów z Niemcami.

Z brytyjskiego punktu widzenia wysunięcie przez Niemcy tego drugiego warunku nie pomoże przeto sprawie i Rząd brytyjski jest z tego powodu rozczarowany odpowiedzią niemiecką. (PAT.).

Prasa angielska o sytuacji

Lekki zwrot przeciwko „Trzeciej Rzeszy”

Odpowiedź Hitlera na zaproszenie Rady Ligi rozczarowała angielską opinię publiczną i wpłynęła na pewną zmianę stanowiska prasy angielskiej w sensie dla Niemiec mniej przychylnym.

Odpowiedź niemiecka odczuta jest w Londynie zwłaszcza dlatego nieprzyjemnie, że Rząd brytyjski zaangażował się na własną rękę, wpływając na Niemcy. Ambasador Phipps odwiedził w sobotę wieczorem ministra spraw zagranicznych Neuratha, a w niedzielę przed południem — kanclerza Hitlera. Phipps podał do wiadomości Hitlera osobistą prośbę Edena, który nawoływał Hitlera do przyjęcia zaproszenia. Sądząc z uwag prasy angielskiej, Hitler udzielił Phippsowi odpowiedzi pozytywnej. Nieuważając na przeto prośbę Edena w sensie przez niego wysuniętym, odczuto w Londynie, jako zdezawuowanie interwencji brytyjskiej.

„Daily Telegraph” uważa, że odpowiedź Niemiec jest formalnem

przyjęciem propozycji, a faktyczną odmową. Zdaniem dziennika wśród brytyjskich ministrów zaplanowało uczucie głębokiego rozczarowania.

„Times” zajmuje stanowisko nie co filozoficzne, twierdząc, że bezpieczeństwo, a zwłaszcza bezpieczeństwo Francji, nie ucierpi z tego powodu, że będzie się dyskutowało propozycje Hitlera. Dziennik przychodzi do wniosku, że jednak lepiej jest dyskutować i rokować, aniżeli zrywać wszelkie nici.

Organ liberalistów „News Chronicle” atakuje... Flandria za jego pierwszy odruch, gdy powiedział on, że gotów jest raczej opuścić Londyn i Radę Ligi, aniżeli rokować z Niemcami. Według dziennika, tego rodzaju odruch Flandrii był zbyt gwałtowny dla brytyjskiej opinii publicznej. Dziennik nazywa odruch Flandrii melodramatycznym i krótkowzrocznym. (PAT.).

Zwycięska akcja włóknarzy Zakończenie strajku w Łodzi i w okręgu łódzkim. Warunki porozumienia

ŁÓDŹ. (Telefonem).

Jak donosiliśmy już, na konferencji w Min. Opieki Społecznej, odbytej w dniu 14 marca w sprawie strajku w przemyśle włókienniczym, doszło do porozumienia i w nocy z 14 na 15 marca, o godz. 3.30 rano, został podpisany protokół na którego warunkach Związek Zawodowy uznaje za możliwe strajk zlikwidować.

Przed podpisaniem protokołu, przedstawiciele Związków Zawodowych oświadczyli, że uważają sprawę obsługi wrzecion maszyn na przedziałach bawelnianych, welnianych - zgrzebnych, welnianych - cienkoprzędnych i odpadkowych za otwartą i że przy odpowiedniej okazji do tej sprawy powrócą.

Delegaci Związków Zawodowych złożyli również oświadczenie, że podpisują protokół z tym zastrzeżeniem, iż ostateczna decyzja co do jego przyjęcia i odwołania strajku zapadnie na zebraniach delegatów fabrycznych.

Zebranie delegatów fabrycznych Związku Klasowego odbyło się w Łodzi w niedzielę, 15 marca, o godzinie 11-ej rano, w sali przy ul. Podleśnej.

Sprawozdanie z konferencji w Min. Opieki Społecznej oraz z przebiegu akcji strajkowej, złożył tow. Walczak, wyjaśniając obszernie poszczególne punkty zawartego porozumienia.

Żądania Związków Zawodowych, zgłoszone do przemysłowców, zostały w pewnym stopniu załatwione pozytywnie, z korzyścią dla robotników, a mianowicie:

Przedewszystkiem ustalone zostało, że wszystkie umowy zbiorowe w przemyśle włókienniczym w Łodzi i w okręgu łódzkim, oraz w tych miejscowościach, w których one dotychczas obowiązywały — obowiązuja nadal i ZE OBIE STRONY MUSZĄ JE HONOROWAĆ Z CAŁĄ BEZWZGLĘDNOŚCIĄ.

Celem uniemożliwienia poszczególnym przemysłowcom niestosowania plac, przewidzianych w umownej taryfie plac, Związek przemysłowców zobowiązał swoich członków do wywieszenia na widocznych miejscach w salach fabrycznych taryf plac robotniczych dla danego oddziału, plac dniówkowych i akordowych.

Trzeci punkt protokołu dotyczy sprawy racjonalizacji pracy.

Zostało ustalone, że organizacje przemysłowców zobowiązują swych członków do nieprzeprowadzania udoskonalenia technicznego dalszej racjonalizacji pracy, która by była szkodliwa dla zdrowia robotników, zagrażała bezpieczeństwu pracy i powodowała zwiększenie stanu bezrobocia.

Dalej ustalono, że tkacze na krosnach angielskich i kortowych obsługują jedno krosno; w fabrykach, gdzie tkacze obsługują dwa krosna angielskie, stawki placu podwyższa się o 25 proc. W tkalniach bawelnianych tkacze w zasadzie obsługują dwa krosna; przy obsługiwaniu większej ilości otrzymują dopłatę za każde następne krosno o 12% — przy obsługiwaniu krosien bez pilnowaczy osnów, a dopłatę o 7% — z pilnowaczami osnów.

Tkacz nie może obsługiwać więcej niż 4 krosna bawelniane, bez udoskonalenia technicznego.

Sprawa przedziałów bawelnianych została ustalona w ten sposób, że stosowane obecnie dopłaty za obsługiwanie większej ilości wrzecion lub maszyn, pozostają na

dal w mocy aż do całkowitego uregulowania tej sprawy.

W sprawie farbiarni i wykończeń postanowiono, że przemysłowcy zobowiązują się do ścisłego przestrzegania stawek według taryfy plac z 1923 r.

W czasie trwania obecnej umowy zbiorowej z kwietnia 1933 r., przemysłowcy zobowiązują się nie przedłużać czasu pracy w soboty do 8 godzin.

W terminie do 1 kwietnia r. b. zostanie powołana komisja mieszana, która ustali stawki dla tych kategorii robotników, których obecna taryfa plac nie obejmuje. Tej komisji przekazana zostanie sprawa ustalenia stawek dla tkaczy, pracujących na tak zw. automatach.

Dalej zostanie powołana komisja redakcyjna, składająca się po 1 przedstawicieli z każdej organizacji, która przepracuje i ustali jednolity tekst taryfy plac, obowiązującej w przemyśle włókienniczym.

Zostało ponownie potwierdzone, że art. 5 obowiązującej umowy z kwietnia 1933 r., dotyczący delegatów fabrycznych, musi być w całej rozciągłości wykonywany, — oraz postanowiono dodatkowo, że delegaci fabryczni, w wypadku zamknięcia przedsiębiorstwa lub oddziału — w razie ponownego jego uruchomienia zostaną przyjęci spowrotem do pracy, narówni z innymi robotnikami, zatrudnionymi w fabryce przed jej uruchomieniem.

Zostało wyraźnie ustalone, jak przedsiębiorcy mają obliczać należność za urlopy wypoczynkowe.

Otóż bierze się zarobek z ostatnich 13 tygodni, poprzedzających urlop, dzieli się go przez ilość powszednich dni, a następnie mnoży przez ilość dni powszednich, przypadających na okres urlopu.

Stwierdzono, że ustalone w protokole warunki pracy i placu stanowią ŁĄCZNĄ CAŁOŚĆ z umową zbiorową z kwietnia 1933 r.

Główny inspektor pracy, p. Klott, oświadczył, iż odnośnie władze dołożą wszelkich starań i wysiłków, AŻEBY PRZEDSIĘBIÓSTWA NIE ZRZESZONE ZOSTAŁY PODCIĄGNIĘTE POD PRZEPISY UMOWY ZBIOROWEJ.

Ważne jest również, iż w protokole przemysłowcy stwierdzają, imieniem swych organizacji, że po ustanowieniu jego obowiązują WSZYSTKIE PRZEDSIĘBIÓSTWA, które w dniu dzisiejszym są członkami tych organizacji, bez prawa uchylecia się od tych zobowiązań przez zrzeczenie się członkostwa.

Protokół podpisywały ze strony przemysłowców cztery Związki przemysłowców, które podpisywały dotychczas wszystkie umowy zbiorowe, a mianowicie:

Związek Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskim, Krajowy Związek Przemysłu Włókienniczego, Związek Wykończań i Farbiarni okręgu łódzkiego, Związek Farbiarni Zarobkowych.

Do protokołu dołączono deklarację, że niżej podpisane organizacje przemysłowców, które przez cały czas konferencji brały udział w posiedzeniu, przyłączają się do protokołu i w całości akceptują jego treść z tym zastrzeżeniem, iż postanowienia umów z 6 i 7 kwietnia 1933 r. i umowa z 25 września 1934 r. pozostają w mocy w tym zakresie, w jakim były zawarte — i że umowa z dn. 7 kwietnia 1933 r. obejmuje także tkalnie zarobkowe.

Podpisy złożyły: Stow. Fabrykantów Przemysłu Włókienniczego w Łodzi, Związek Włókienniczy Przemysłu Zarobkowego woj. łódzkiego, Zw. Właścicieli przedziałów zgrzebnych i odpadkowych woj. łódzkiego, Związek Przemysłowców Włókienniczych w Zgierz i Stow. Przemysłowców i Kupców m. Pabjanic.

Po zreferowaniu tych spraw, tow. Walczak wezwał zebranych do obiektywnego ustosunkowania się do wyniku przeprowadzonych

roowań; stwierdził, że poprawiają one znacznie sprawę honorowania umowy zbiorowej przez przemysłowców; w pewnym stopniu hamują przeprowadzaną przez przemysłowców racjonalizację pracy, regulują sprawę delegatów fabrycznych, oraz sprawę wynagrodzeń za urlopy; ustalają zasadę soboty angielskiej.

Tow. Walczak zwrócił się do zebranych o przyjęcie sprawozdania do wiadomości i UCHWALENI PRZERWANIA STRAJKU OD PONIEDZIAŁKU RANO W FABRYKACH, NALEŻĄCYCH DO ORGANIZACJI PRZEMYSŁOWCÓW, KTÓRE PODPISAŁY PROTOKÓŁ z 14-go MARCA, — ORAZ W FABRYKACH NIEZRZESZONYCH, KTÓRYCH WŁAŚCICIELE PODPISALI DEKLARACJĘ O PRZYŁĄCZENIU SIĘ DO UMÓW ZBIOROWYCH, OBOWIĄZUJĄCYCH W PRZEMYśle WŁÓKIENNICZYM. NATOMIAST NALEŻY WEZWAĆ ROBOTNIKÓW TYCH FABRYK, KTÓRE DEKLARACJI O PRZYŁĄCZENIU SIĘ DO UMÓW ZBIOROWYCH NIE PODPISAŁY, DO DALSZEGO STRAJKU, CELEM ZMUSZENIA TYCH PRZEMYSŁOWCÓW DO PODPISANIA DEKLARACJI.

Po krótkiej dyskusji, w której zabierali głos, między innymi, tow. Szczerkowski, Dziechowski i inni, ZEBRANI JEDNOMYŚLNIE PRZYJĘLI SPRAWOZDANIE DO WIAOMOŚCI, JAK RÓWNIEŻ UCHWAŁĘ O PRZERWANIU STRAJKU W TYCH FABRYKACH, W KTÓRYCH OBOWIĄZUJĄ WARUNKI ZAWARTEGO POROZUMIENIA.

Podziemna Austria Wielki proces socjalistów w Wiedniu

W Wiedniu rozpoczyna się dziś największy w czasach powojennych proces o zdradę stanu. Na ławie oskarżonych zasiada 30 socjalistów, którzy usiłowali wznowić działalność rozwiązanych organizacji partyjnych, oraz przygotowali, jak twierdzi akt oskarżenia, zamach stanu, mający na celu obalenie obecnego Rządu i wprowadzenie dyktatury proletariatu.

W Hiszpanii Prowokacje faszystów

Od chwili ostatnich wyborów, które, jak wiadomo, przyniosły zwycięstwo lewicy, Hiszpania stała się widownią nieustannych krwawych prowokacji faszystów, którym zależy na utrzymaniu ciągłego stanu wrzenia. Na prowokacje te lewica reaguje b. ostro tak, że starcia są częste. Ostatnio w Puerta del Sol wynikło starcie pomiędzy młodzieżą faszystowską, a lewicową. Wymieniono szereg strzałów rewolwerowych, które na szczęście nie spowodowały ofiar ludzkich.

W Madrycie dano z samochodu kilkadziesiąt strzałów w kierunku

Odpreżenie na Dalekim Wschodzie?

Agencja Tass donosi z Ulan-Bator (Mongolji), że minister spraw zagranicznych Mandżukuo wystosował 6 marca do ministra spraw zagranicznych Mongolskiej Republiki Ludowej (Sowieckiej) notę, w której zasadniczo akceptuje propozycję Rządu Mongolji Zewnętrznej w sprawie utworzenia mongolsko-mandżurskiej komisji mieszanej, prosząc o zakomunikowanie, jakie kwestie Rząd mongolski pragnąłby poddać orzeczeniu tej komisji oraz jaką miejscowość proponowałby na siedzibę tej komisji.

Minister Gendun odpowiedział, że zgodnie ze swą notą z dn. 29 lutego Rząd mongolski proponuje uważać za zasadnicze zadanie ko-

Zebranie zakończone zostało w bardzo podniosłym nastroju.

Wszyscy mówcy wskazywali, że strajk w przemyśle włókienniczym, który objął około 130.000 włóknarzy, był solidarny i imponujący, że wynik walki w dużej mierze zadowala robotników, ale że należy uczynić wszystko, aby przez dalsze wzmacnianie Związku Klasowego, który był inicjatorem walki, doprowadzić do tego, aby we wszystkich fabrykach przestrzegane były ściśle warunki umowy zbiorowej i aby w odpowiednim momencie włóknarze, zorganizowani w Klasowym Związku, mogli z taką samą solidarnością wystąpić o nowe żądania: wyższych plac i skrócenia czasu pracy, oraz inne aktualne postulaty.

Zebranie delegatów innych Związków zajęło stanowisko analogiczne.

OD PONIEDZIAŁKU, 16 MARCA, STRAJK W WIĘKSZOŚCI FABRYK WŁÓKIENNICZYCH, ZGODNIE Z POWIĘTĄ UCHWAŁĄ, ZOSTAŁ ZLIKWIDOWANY.

W czasie odbywania się zebrania delegatów Związku Klasowego, odbywał się również w sali Filharmonii wielki wiec włóknarzy, zwołany przez PPS, na którym zebrani włóknarze z entuzjazmem przyjęli do wiadomości przemówienia w sprawie odbytej akcji, wygłoszone przez tow. Szczerkowskiego, Golińskiego i Szewczyka.

W fabrykach tytoniowych Zwycięski pochód Związku klasowego. Druzgocąca klęska list Z. Z. Z.

Wczoraj podaliśmy wiadomość o zwycięstwie Związku klasowego przy wyborach delegatów w fabryce tytoniowej w Radomiu.

Przeprowadzone w fabrykach tytoniowych innych miejscowości wybory delegatów dały również w rezultacie wielkie zwycięstwo Związku klasowego.

W WARSZAWIE w fabryce przy ul. Dzielnej przeszła cała delegacja klasowa w liczbie dziesięciu towarzyszy. W fabryce na Ochocie przeszło 5 delegatów z organizacji klasowej, oraz 4 ZZZ-towców. Wszyscy zastępcy delegatów należą do organizacji klasowej.

Ogółem na 18 delegatów fabryk tytoniowych w Warszawie — 14 należy do Związku klasowego, 4 — do Z.Z.Z.

W ŁODZI fabryka tytoniowa uchodziła za twierdzę Z. Z. Z.

Otóż w wyborach, przeprowadzonych w tych dniach — na klasowców padło 320 głosów, na zwolenników Z.Z.Z. — tylko 120. Cała delegacja składa się z klasowców.

W KRAKOWIE Z.Z.Z. wogóle listy nie wystawił, gdyż nie znalazł nawet 50 osób dla podpisania listy wyborczej. Zwracano się nawet w tej sprawie do dyrektora, by coś na to poradził, ale — jak słychać — dyrektor odpowiedział, że go to nic nie obchodzi.

To załamanie się wpływów Z.Z.Z. jest tembardziej charakterystyczne, że Z.Z.Z. na tym terenie był usilnie popierany przez dyrekcję fabryk, gdy tymczasem organizacja klasowa była dotąd usilnie zwalczana i szkanowana.

Wobec psychozy antysemitycznej

Akcja protestu robotników żydowskich

Pisaaliśmy w niedzielę, że z inicjatywą „Bundu” żydowskie organizacje robotnicze postanowiły protestować dzisiaj półdniowym strajkiem demonstracyjnym przeciwko faszystowskiej kampanii antysemitycznej.

Komitet Centralny Poale - Sjon, powołując się na uchwałę zjazdu żydowskich robotników miesnych w Łodzi, podjął tę samą myśl i przystosował ją tak samo do dn. 17 b. m., t. zn. do dnia dzisiejszego.

Dzisiaj więc robotnicy żydowskie będą manifestowali solidarnie.

Wiadomość o proklamowaniu strajku protestu została przyjęta przez robotników żydowskich z prawdziwym entuzjazmem. Robotnicy żydowskie otrzymują w szeregu miejscowości stwierdzenia solidarności i poparcia ze strony robotników polskich. W niektórych warsztatach pracy, zatrudniających i robotników polskich i robotników żydowskich, uchwalono strajkować wspólnie.

W Warszawie odbędą się dzia-

siaj zgromadzenia publiczne Bundu i Poale-Sjon.

Wielki wiec robotników przemysłu włókienniczego w Łodzi, w niedzielę, dnia 15 marca w liczbie przeszło 2000, po wysłuchaniu przemówienia sekretarza O. K. R. P. P. S. w Łodzi tow. Szewczyka jednogłośnie uchwalił rezolucję protestu przeciwko antysemitycznym wystąpieniom endecji a solidarności z walczącą klasą robotniczą żydowską.

Na zebraniu 500 delegatów fabryk włókienniczych w Łodzi w tymże dn. 15.3 po wysłuchaniu sprawozdania z przebiegu rokowań w sprawie strajku, tow. Chodźski poinformował zebranych o akcji protestacyjnej robotników żydowskich przeciwko antysemityzmowi i w ostrych słowach napominał hecę pogromową endecji. Przyjęta została jednogłośnie rezolucja, nawołująca robotników polskich do zdecydowanego odporu przeciwko wszelkim antysemitycznym zakusom reakcji.

Prace Ligi Obrony Praw Człowieka i Obywatela

Przy Lidze Obrony Praw Człowieka i Obywatela powstała Komisja literacka, grupująca pisarzy, którym bliskie są ideały głoszone przez Ligę.

Inauguracyjne zebranie Komisji literackiej odbyło się w dniu 27-go lutego b. r. w lokalu Z. Z. K.

Przewodniczył i zagał Andrzej Strug, omawiając w dłuższym przemówieniu potrzebę powstania ugrupowania antyfaszystowskich pisarzy i zadania literatury w walce z faszysmem. Po szerokiej dyskusji

postanowiono imieniem powstałej Komisji literackiej zgłosić akces do „L'association internationale des écrivains pour la defense de la culture” w Paryżu, oraz rozpocząć szerszą akcję w obronie kultury wśród pisarzy pracujących na terenie Państwa Polskiego.

Do Prezydium Komisji literackiej wybrano jednogłośnie: Stanisława Baczyńskiego, Władysława Broniewskiego, Jana Nepomucena Millera, Wacława Rogowicza i Andrzeja Wolię.

W Japonii

Manifestacyjne dymisje oficerów

Z Tokio donoszą, że po przeniesieniu gen. Araki do rezerwy kilkuset oficerów japońskich podało się do dymisji. W tej liczbie znajdują się tacy wybitni oficerowie jak komendant garnizonu tokijskiego Kasii, zastępca ministra wojny, Furuso, szef żandarmerji

Iwasa, dowódca gwardji pierwszej dywizji Hasimoto, komendant pierwszej dywizji Jori, wszyscy naczelnicy wydziałów i sekcji ministerstwa wojny i sztabu głównego i t. p. Nie wszystkie te dymisje będą jednak przyjęte.

Monarchiści francuscy

Podżeganie do mordów

W kołach politycznych duże zainteresowanie wywołuje proces na czełnego redaktora dziennika „Action Française”, Charles Maurras i redaktora odpowiedzialnego tego dziennika, Delest. Obaj oni zostali oskarżeni o podżeganie do zabójstwa. Maurras opublikował we wrześniu ub. roku artykuł, zawierający groźby śmierci pod adresem 140 deputowanych lewico-

wych, którzy podpisali manifest, domagający się sankcji przeciw Włochom. Artykuł ten stał się podstawą do wszczęcia akcji sądowej przeciwko kierownikom „Action Française”.

W pierwszym dniu procesu Maurras wygłosił przemówienie, w którym usprawiedliwiał swą akcję względami „na dobro kraju”. Wyrok zostanie ogłoszony za tydzień.

OGŁOSZENIA LEKARSKIE

Dr. med. **GROSGLIK**
specjalista chorób wenerycznych
Warszawa, Złota 44,
od 9 r. do 9 wiecz. Niedz. do 3 pp.

Dr. med. **K. KRAJEWSKI**

choroby weneryczne, piciowe, skóry
przyjmuje w swojej prywatnej lecznicy
Warszawa, CHMIELNA 56, od
8 r. do 9 w. W Niedz. do 1 (tel. 267-52)
od 6 — 7.30.

Uchwały Rady Naczelnej Str. Ludowego

Posiedzenie Rady Naczelnej Stronnictwa Ludowego zwołane na dzień 15 marca 1936 r. zgaił pod nieobecność chorego obłożnie Prezesa Rady Naczelnej i Kongresu, ob. St. Thugutta — urzędujący prezes Stronnictwa Ludowego, ob. M. Rataj, o godz. 11-ej przy pełnej obsadzie członków Rady Naczelnej. Ob. Graliński odczytał list chorego prezesa Thugutta, skierowany do Rady, w którym ob. prezes Thugutt wzywa do pomnożenia wysiłków w walce o interesy chłopów i wolność człowieka w Polsce, o uczciwe rządy i prawa dla narodu.

Do Prezydium Rady Naczelnej wybrano jednomyślnie na wiceprezesów ob. ob.: Gruszkę i dr. Putkę, na sekretarza powołano ob. Teppera.

Po odczytaniu listów z życzeniami, pochodzących od ob. dr. Kiernika i od niektórych organizacji Stronnictwa Ludowego — wygłosił ob. Rataj referat polityczny.

REFERAT OB. M. RATAJA.

Dzień 15 marca b. r. zamyka okres pięciolecia od chwili połączenia dawnych trzech stronnictw ludowych w jedno Stronnictwo Ludowe.

Nieubłagana śmierć zabrała ś.p. Średniawskiego i Dąbskiego,

Niemal także i niektórych z tych, którzy przyczynili się do stworzenia dzieła — próbowali je przekreślić, ale wola ludu przekreśliła ich samych i dla ruchu ludowego nie istnieją.

Pięć lat — to długi okres walki, ofiar i wysiłków złożonych przez mnogie szeregi działaczy ludowych na ołtarzu walki o byt chłopów i Państwo. W ostatnim szczególnie czasie instynkt organizacyjny chłopów powoduje masowy ruch i wzrost jednolitego Stronnictwa Ludowego na terenie całej Polski.

Stronnictwo Ludowe może się dzisiaj — po upływie 2½ miesiący nowego roku kalendarzowego — pochwalić większą ilością wykupionych legitymacji członkowskich, aniżeli w całorocznym okresie lat poprzednich, stąd i warunki materialne Stronnictwa zapewniają mu możliwość pracy organizacyjnej — mimo braku składek poselskich, których niema.

W pracy organizacyjnej przoduje Małopolska, ale ostatnie szczególnie czasy przyniosły silny wzrost pracy na terenie b. Kongresówki, która obecnie rywalizuje o pierwszeństwo.

Komuniści podchodzą do niektórych organizacji terenowych S. L. i pragnęliby hasło współpracy chłopów i robotnika wykorzystać na swoją korzyść.

Komuniści na propozycję współpracy ze Stronnictwem Ludowym mogą oczekiwać tylko jednej odpowiedzi — NIE (to oświadczenie referenta przyjęła Rada Naczelna gorącymi oklaskami).

Natomiast innym demokratycznym organizacjom robotniczym możemy oświadczyć, że gotowi jesteśmy z nimi współpracować.

W każdej współpracy będziemy jednak przede wszystkim sobą, to jest Stronnictwem Ludowym i będziemy żądać traktowania nas, jako partnerów, a nie za żadną przysługę.

Przechodząc na teren polityki zagranicznej — referent podkreśla, że wydarzenia ostatnich miesięcy na arenie światowej — przekonują nas, że jednym z powodów konfliktów, które grożą nową zawieruchą wojenną, są dyktatorzy, którzy łamią traktaty i dokonywują gwałtów.

Wracając na teren polityki wewnętrznej — ob. Rataj stwierdza, że każdego, który śledził tok obrad Sejmu i Senatu, uderzyła nie tylko ogromna pustka, ale wyraźne stwierdzenie oderwania się od społeczeństwa, które idzie obok. Faktu tego nie mogli zaprzeczyć nawet pisma „sanacyjne”.

Nadziejemy na normalizację stosunków w Polsce — jeżeli gdziekolwiek istniały — przedko przystąpi

pod naciskiem wymowy faktów. P. min. Kwiatkowski słusznie powiada, że nie może być mowy o poprawie gospodarczej bez programu realizowanego przez entuzjazm społeczeństwa. Jednak tego entuzjazmu nie są w stanie wywołać ci, którzy dzisiaj ponoszą odpowiedzialność za losy Państwa (oklaski).

Następnie referent przedłożył Radzie Naczelnej rezolucję, wypływającą z jego referatu.

**

Naczelny sekretarz Stronnictwa Ludowego, ob. Grudziński, złożył sprawozdanie z pracy Naczelnego Komitetu Wykonawczego i stanu organizacyjnego Stronnictwa Ludowego. Cechuje go potężny rozwój i samowystarczalność organizacyjna. Ciekawy objaw to wzmocnienie samowystarczalności i ekspansji członków Stronnictwa po rozwiązaniu poselskiego Klubu Ludowego.

Imieniem Komisji Rewizyjnej ob. Iżycki złożył sprawozdanie wraz z wnioskiem udzielenia absolutorium ustępującemu Naczelnemu Komitetowi Wykonawczemu.

REFERAT

OB. Z. GRALIŃSKIEGO.

Referat w sprawie polityki zagranicznej wygłosił ob. Graliński.

Ostatnie miesiące wykazały niezłomność, że dyktatury faszystowskie są stałą groźbą dla pokoju. Bezkarność z jaką spotkał się Mussolini w swej napaści na Abisynję, pociągnęła jakby automatycznie krok agresywny ze strony Niemiec. Łamanie bowiem bez represji ustalonych zasad mści się zawsze. Gdy p. Laval w Genewie czynił możliwe wysiłki, by skłonić Anglię do zaniechania stosowania surowych sankcji w stosunku do Mussoliniego, nie zdawał sobie sprawy, że w kilka tygodni później jego następca będzie o te sankcje w Anglii w zastosowaniu do Niemiec, z taką zabiegając energią.

Główne punkty uchwał

Główne punkty uchwał Rady Naczelnej Str. Ludowego podajemy poniżej. Punkt pierwszy dotyczy jednolitego ruchu ludowego.

Rada Naczelna S. L., obradująca w dniu 5-letniej rocznicy zjednoczenia ruchu ludowego, stwierdza, że zjednoczenie to przypomina wspólne walkę i wspólnymi ofiarami, jest bezcennym dobrem wsi, którego masę chłopów nikomu wydrzeć nie pozwoli.

Tak, jak dotychczas, tak i w przyszłości każdy, kto by próbował poderwać wielkie dzieło zjednoczenia, spotka się ze strony chłopów z odporem, potępieniem i mianem zdrajcy.

Rada Naczelna z radością stwierdza, iż na wsi rozwija się niebywała dotąd praca organizacyjna, prowadzona ofiarnie i bezinteresownie przez działaczy w terenie.

Widząc w tym objaw dojrzałości i zrozumienia swoich interesów przez szerokie masy chłopskie, Rada Naczelna wzywa wszystkich działaczy ludowych, by nie spoczęli w swych wysiłkach, póki cała wieś polska nie zostanie zorganizowana pod sztandarami Stronnictwa Ludowego.

Punkt drugi ustala stanowisko Stronnictwa wobec położenia międzynarodowego.

Wydarzenia z dni ostatnich dowiodły raz jeszcze, na jak kruchych podstawach opiera się pokój Europy. Jakkolwiek wszystko wskazuje, że tym razem jeszcze pokój może być uratowany, to jednak wskutek wielkiego wysiłku zbrojeni, wskutek całkowitego podważenia powagi i wartości umów międzynarodowych oraz bezkarności, nawet premijowania tych, którzy umowy te łamią, sytuacja międzynarodowa pozostaje nadal niebezpieczna, między innymi dla Polski ze względu na jej geograficzne i polityczne położenie.

Rada Naczelna, jako reprezentacja mas chłopskich, które, mimo

Faszyzm winien dostać należytych odprawę, jeśli demokracja chce utrzymać pokój.

Stronnictwo Ludowe stoi niezłomnie na stanowisku przymierza polsko - francuskiego, w ścisłej współpracy z tymi wszystkimi, którzy dążą do poszanowania traktatów i utrzymania pokoju. Demokracja Francji może być pewna, że w ciężkich chwilach zmagania o bezpieczeństwo Ojczyzny i utrzymanie pokoju zawsze może liczyć na naszą pomoc. Odmienne polityka doprowadziłaby Polskę do całkowitego odosobnienia i zależności.

Lud Polski gotów jest dać wszystko, co jest niezbędne dla obrony narodowej, która winna być najeżywie przygotowana pod każdym względem. A to wymaga również jeśli nie przedewszystkiem, zespolenia obywateli z Państwem i wolności, bowiem tylko wolni obywatele potrafią obronić kraj.

NOWY N. K. W.

Po referatach i sprawozdaniach wywiązała się długa i głęboka dyskusja, która przeciągnęła się do późnego wieczora. Po zakończeniu dyskusji uchwalono rezolucję.

Do Naczelnego Komitetu Wykonawczego zostali wybrani następujący członkowie:

1) Bagiński, 2) Kiernik, 3) Balcerzak, 4) Bobek, 5) Bogusławski, 6) Czapski, 7) Graliński, 8) Grudziński, 9) Gruszka, 10) Jaworski, 11) Kot, 12) Mierzwa, 13) Mikolajczyk, 14) Rek. W charakterze zastępców członków N. K. W. weszli: 1) Kosmowski, 2) Miłkowski, 3) Jedliński, 4) Dąbrowski, 5) Gesing.

Ob. M. Rataj wchodzi do N. K. W. w charakterze prezesa, wybranego przez Kongres.

Na tem wyczerpano porządek dzienny i zamknięto posiedzenie Rady Naczelnej.

wszystko chcą się poczuwać do współodpowiedzialności za Państwo i na które spada główny ciężar obrony Państwa, ma pełne zrozumienie dla potrzeb armii — równocześnie jednak wskazuje z całym naciskiem, że: a) polska polityka zagraniczna porzucić musi dotychczasowe obce dla społeczeństwa drogi i oprzeć się na naturalnych i wypróbowanych sojuszach z państwami zainteresowanymi w obronie traktatów, b) że w polityce wewnętrznej nastąpić musi jaknajprędzej gruntowna zmiana.

Punkt następny, po bardzo ostrej krytyce „sanacyjnego” systemu rządzenia, zawiera oświadczenie następujące:

Rada Naczelna oświadcza, iż obecnego ustroju politycznego i obecnego systemu rządów nie może uznać za nienaruszalną i niezmienną świętość i nikt nie może odmówić obywatelom prawa żądania zmiany ustroju. Masy ludowe, zorganizowane w Stronnictwie Ludowym, przeć i dążyć będą nadal całą siłą do takich zmian w obecnej konstytucji, któreby z jednej strony zapewniały siłę Rządu, z drugiej gwarantowały obywatelom konieczne wolności, a narodowi wpływ na Rząd i kontrolę nad nim.

**

Punkty następne omawiają położenie gospodarcze kraju i sprawę amnestji dla b. więźniów brzeskich.

Uboj rytualny w nowym Sejmie

Na dzisiejszym plenarnym posiedzeniu nowego Sejmu rozpatrywano będzie wniosek posł. Prystorowej o zniesienie uboju rytualnego.

Ponadto na porządku dziennym znajdują się projekty ustaw o prawie wekslowem i prawie czekowem.

Pracownicy umysłowi i klasa robotnicza

Nasza rozmowa z tow. J. Kwapińskim, przewodniczącym Komisji Centralnej Związków Zawodowych

W związku z odbytymi niedawno zjazdami pracowników umysłowych, zwróciliśmy się do tow. J. Kwapińskiego, który z ramienia Komisji Centralnej Związków Zawodowych obecny był na zjeździe „Unji” pracowników umysłowych o wypowiedzenie swojej opinji na temat prądów, nurtujących ruch pracowników, oraz na temat stosunku tego ruchu do ruchu robotniczego.

Tow. J. Kwapiński udzielił nam następujących wyjaśnień:

W ostatnich czasach zauważyć można dużą zmianę w nastrojach mas pracowników umysłowych. Wymownym świadectwem tych nastrojów był drugi kongres „Unji” pracowników umysłowych, a następnie kongres pracowników państwowych.

W obu wypadkach stwierdzono konieczność współpracy związków pracowników umysłowych ze związkami robotniczymi. Tę konieczność zrozumieli kierownicy związków pracowników umysłowych, patrząc na załamanie się gospodarki kapitalistycznej.

Ostatnia „narada gospodarcza” oświeciła w bardzo jaskrawych barwach nędzę ideologiczną świata kapitalistycznego. Ruch robotniczy z jednej strony, a ruch pracowników umysłowych z drugiej strony muszą w tych warunkach zespolić swoje wysiłki nie tylko dla celów doradczych w obronie plac i zdobyczy socjalnych, lecz muszą te ruchy, współdziałając z sobą, mieć ambicję wysunięcia własnego programu gospodarczego, jako drogowskazu na przyszłość. Nie wystarczy w tej chwili negatywnie ustosunkowywać się do gospodarki kapitalistycznej; należy uprzytomnić sobie, że gospodarka kapitalistyczna nie działa w oderwaniu od polityki, lecz przeciwnie — kapitaliści mogą się pochwalić „współpracą z Rządem” w imię swych egoistycznych potrzeb i potrzeb ustroju, który reprezentują. Miljony znękanego głodem na wsi i w mieście czekają na nowe zbawcze słowo, na nowy program, któryby wiązał za podstawę potrzeby nękanego głodem ludzi pracy. Środki zaradcze

sfer - burżuazyjno - kapitalistycznych nie dają najmniejszej gwarancji społeczeństwu, że cokolwiek się zmieni na lepsze.

Z tem większym naciskiem należy krystalizować opinie mas robotniczych i pracowników w duchu wspólnej walki o wspólne cele. Walcząc obok siebie, uznajemy, że ruch zawodowy pracowników umysłowych działa równo-

legle do ruchu zawodowego robotniczego, jako niezależna i samodzielna organizacja.

Komisja Centralna Związków Zawodowych wita objawy zainteresowania pracowników umysłowych zagadnieniami ustrojowymi i starać się będzie ze swej strony lojalnie wcielić w życie zasady tej współpracy, o której mówiliśmy poprzednio.

Przegląd prasy

I ROZUM I INSTYKNT.

Niezwykle naprężona sytuacja polityczna w Europie wymaga jasnych decyzji i wyraźnego określenia przez każde państwo swego stanowiska w t. zw. koncercie europejskim. Wszelkie lawirowanie, wszelkie nieodmówienia lub niejasne precyzowanie swego stanowiska może stać się powodem nieobliczalnych klęsk i zawodów.

Na szczęście w społeczeństwie polskim niema w tej chwili takiego rozbiicia i bez przesady można stwierdzić, że bez różnicy przekonania politycznych wszystkie ugrupowania polityczne w Polsce wypowiadają się przeciwko rewizji traktatów i za dalszym ścisłym sojuszem z Francją.

Pan B. K. dowodzi w „Kurjerze Warszawskim”, że sojusz polsko-francuski podyktowany jest nie tylko zimnym wyrachowaniem, ale za sojuszem tym wypowiada się również „doskonały instynkt polityczny narodu”.

Pan B. K. pisze: „Frankofilizm polski jest uczuciowy. Jest on także wyrazem doskonałego instynktu politycznego narodu. Solidarność interesów polsko - francuskich w świecie jest przez społeczność polską może mniej rozumiana, a więcej odczuwana”.

A teraz strona rozumowana: „Gdyby Francja miała być odcięta od wpływów na wypadki światowe i wschodnio - europejskie, gdyby się powiódł szatański plan przymusowego skoncentrowania jej uwagi wyłącznie na Zachodzie, gdy

by Francja przestała być partnerem w grze równowagi ogólnoeuropejskiej — to jakaż stałaby się sytuacja Polski? Położona między Niemcami a Rosją, niejako skazana geo-politycznie na wybieranie między tem a tamtem, nie mając żadnego silniejszego poparcia zewnętrznego w swej polityce rozumnej neutralności — czemuby się koniec końców stała, jeśli nie sześcioletnia mocarstwa silniejszego, sojusznika materialnie potężniejszego?

Rola Francji jest dla fundamentalnych interesów tak wielka, tak zasadnicza, tak dobroczynna, że nie może być kierunku politycznego w Polsce, któryby takich oczywistości nie dojrzał, choćby kosztem chwilowych wędrówek po błędnych szlakach”.

KOMISARYCZNA TYMCZASOWOŚĆ.

„Czas” wyraża zadowolenie, że Rada Ministrów uchwaliła szereg projektów ustawodawczych, dotyczących ustroju stolicy, ale jednocześnie boleje nad tem, że okres urzędowania komisarycznego zarządu stolicy przedłużono do 30 września 1937 roku, a więc jeszcze na półtora roku.

„Czas” pisze: „Pan Prezydent Starzyński ma więc jeszcze półtora roku czasu dla dalszego, politycznego i gospodarczego sanowania gospodarki miejskiej. Być może, że się z tego cieszy. Nie będziemy w to wnikać. Natomiast bez głębszych nawet badań można z całą pewnością stwierdzić, że poza tem nikt się z tego projektu nie ucieszy”.

Dlaczego nikt się nie ucieszy? Na to „Czas” odpowiada:

„Twierdzący z całą stanowczością, że stan finansowy stolicy pogarsza się coraz bardziej. W czasie dyskusji budżetowej w Sejmie jeden z posłów zwrócił uwagę na wzrost zadłużenia stolicy. Wywody jego nie zostały przez nikogo sprostowane. Widocznie więc fakty, które cytował, odpowiadają prawdzie”.

Autor artykułu dowodzi, że wbrew wskazówkom władz nadzorczych, które zaleciły zmniejszyć przelewy z przedsiębiorstw miejskich na rzecz ogólnego budżetu miasta z 24 milj. na 22 zł., wstawiono na nadchodzący rok do budżetu 26 milj. zł., a więc o 2 miliony więcej, zamiast o 2 miliony mniej.

Te przelewy dokonywają się ko sztem funduszy amortyzacyjnych i renowacyjnych przedsiębiorstw miejskich.

Autor artykułu przytacza jako przykład elektronicznie tramwajowy, gdzie zachodzi potrzeba zakupu nowych kotłowni, gdyż dotychczasowe są zużyte i pracują nieekonomicznie, ale na to niema pieniędzy, gdyż tramwaje muszą płacić na utrzymanie rozrośniętych biur zarządu miejskiego oraz rozrośniętych emerytur.

Gospodarkę obecnego komisarycznego zarządu miejskiego „Czas” nazywa dewastacyjną oraz przewiduje, że postawi ona w niezwykle trudnym położeniu przyszły zarząd miejski.

Obraz, który odmaluje przyszły Kwiatkowski warszawskiego zarządu miejskiego, nie będzie mniej ponury od obrazu, jaki namalował wicepremier Kwiatkowski po objęciu rządów po okresie radosnej twórczości pp. pułkowników w Państwie.

X. Y. Z.

Otyłość szpeci i postarza,

a powstaje wskutek złej przemiany materji lub też zaburzeń czynności gruczołów dokrewnych. Ziola magistra Wolskiego na przemianę materji ze znak. ochr. „Degrosa” zawierają jed organiczny, znajdujący się w morskiej roślinie Yahanga, który

pobudza organizm do spalania nadmiernego tłuszczu. Stosuje się je przeciwko otyłości bez specjalnej diety.

Wytwórnia: Magister Wolski, Warszawa, Ziola 14.

Rzeczy nieprawdopodobne

Dzień wczorajszy na Politechnice Warszawskiej

Z kół warszawskiej młodzieży akademickiej otrzymaliśmy wiadomości następujące:

Zdrada wodzów ONR. na Politechnice warszawskiej wywołała wśród szerokiej kół społeczeństwa akademickiego falę szczerzego oburzenia.

Nadzwyczajny dodatek „Robotnika”, ostatni numer „Walki Młodych”, oraz studencki wiec antyopiatowy, zwołany przez wszystkich, z wyjątkiem „narodowych”, organizacje akademickie, zdemaskowały właściwe oblicze „Nary”. Nic też dziwnego, że z chwilą otwarcia uczelni, gdy swobodna krytyka zdradzonych mas akademickich, mogła odsunąć od ONR. pozostającą pod jego wpływami młodość, „Nara” wraz z... Rektorem Politechniki postanowili socjalistycznej i ludowej młodzieży akademickiej na uczelnię nie wpuszczać.

Dnia 16 marca ustawili się u wejścia na Politechnikę wspólnie z bojówką endecką urzędnicy i woźni Politechniki, nie dopuszczając do wnętrza antyfaszystów. Stojący u wejścia intendenci nie wpuszczali do uczelni wskazanych przez bojówkę studentów. Na ich

ostre protesty urzędnicy i bojówka odpowiadali zgodnie, że robią to w myśl rozporządzenia Rektora. Zapytywany o to sekretarz Politechniki pan inż. Zacharewicz, oświadczył, że Rektor rzeczywiście dał wolną rękę „grupie młodzieży” co do wpuszczania lub nie wpuszczania studentów do Politechniki.

Studenci nie wpuszczeni na Politechnikę mogą sprawy swoje załatwiać za pośrednictwem woźnych.

Interpelowany zaś w tej sprawie p. minister Świętosławski oświadczył, że istnieje na uczelniach autonomia i wobec tego Rektorat ma prawo wydawać zarządzenia we własnym zakresie.

Jeżeli nie zachodzi tu jakieś dziwaczne nieporozumienie, w takim razie opinia publiczna musi jaknajostreżniej zastrzec się przeciwko postępowaniu rektoratu Politechniki stołecznej. Cóż to za metoda, wzięte żywcem z praktyk hitlerowskich w „Trzeciej” Rzeszy? Autonomia wyższych uczelni nie polega wszak wcale na tolerowaniu czyjejkolwiek BEZPRAWNEJ samowoli.

Dwie akademie Pamięci bojowników „Proletariatu”

Przed kilkoma dniami odbyły się w Pabjanicach i w Zgierzu piękne uroczystości, poświęcone pamięci bojowników „Proletariatu”. W obu miejscowościach sale były przepelnione.

W PABJANICACH zagał akademie tow. A. Szerkowski, przemawiali witańcy tow. M. Niedziałkowski, tow. Kowalski, działacz „Proletariatu”, który w niezmiernie ciekawej i dowcipnej formie opisywał własne przeżycia i wspomnienia z tamtej epoki, wreszcie tow. Szerkowski, który nawiązał walki tamtych lat do walk dzisiejszych.

Chór młodzieży odśpiewał bardzo ładnie szereg pieśni: „Czerwony Sztandar”, „Warszawiankę”, „Sztandary polskie w Kremlu” i „Międzynarodówkę”. Dokoła technika chóru zasługuje na największe pochwały i dla uczestników i dla kierownika. Burza oklasków całej sali była tu zupełnie zasłużoną nagrodą. W końcu malutki Zdzisław Płaski, synek b. więźnia politycznego, tow. Płaskiego, deklamował tak umiejętnie i z taką swadą, że wywołał pod swoim adresem prawdziwą owację.

W ZGIERZU zagał tow. H. Teodorczyk. Po nim przemawiał tow.

M. Niedziałkowski, powitany przez salę z ogromną serdecznością. Tow. Niedziałkowski tak samo, jak w Pabjanicach, nakreślił to historyczne prace i walki „Proletariatu”, poczem rzucił światło na perspektywę dzisiejszych zmagających się Socjalizmu z faszyzmem. Młodzież T. U. R. odegrała fragmenty ze sztuki J. Krzestawskiego: „Ludwik Waryński”. Młodym artystom dziękowano burzliwymi oklaskami.

Obie Akademie pozostawiły po sobie niezatarte wspomnienie

Chory żołądek

jest nieraz przyczyną powstawania najrozmaitszych chorób i tworzy złą przemianę materii.

ZIOŁA Z GÓR HARCUD-RA LAUERA stosuje się przy zaparciu; są łagodnym środkiem przeczyszczającym, regulują żołądek, usuwają substancje gnilne, zatrzymujące organizm. **ZIOŁA Z GÓR HARCUD-RA LAUERA** stosuje się również w cierpieniach wątroby, nerek, kamieni żółciowych, cierpieniach hemoroidalnych, artretyzmie i innych chorobach na tle złej przemiany materii

Walka z faszyzmem w Hiszpanji

Policja aresztowała naczelnego komitetu faszystowskiego „Falangi Hiszpańskiej” złożony z Jose Antonia Primo de Rivery, syna b. dyktatora Hiszpanji, Ruiz de Alda, Augusta Barrado i Fernandez Cuesta.

Podczas kilkakrotnie przeprowadzanych rewizji przez policję w siedzibie „Falangi Hiszpańskiej” nie znaleziono książek, które, w

myśl przepisów, prowadzone powinny być przez każde stowarzyszenie, co uniemożliwiło policji uzyskanie dokładnej listy członków. Władze uznały „Falangę Hiszpańską” za stowarzyszenie nielegalne.

Policja wykryła tajną naradę partii prawicowych. Aresztowano 80 osób. (PAT)

Radjowe przemówienie min. Świątowskiego

P. minister W. R. i O. P. prof. Świątowski wygłosił w dn. 14 bm. przez radio przemówienie do młodzieży akademickiej, w którym oświadczył, że sytuacja budżetowa Ministerjum Oświaty jest wyjątkowo ciężka. W tych warunkach nie mogło być mowy, aby na szkoły akademickie znaleźć większą sumę kredytów, niż to obecnie zostało ostatecznie ustalone. Dalsza zmniejsza ogólnej kwoty — oświadczył p. minister — wpływów z opłat studenckich była niemożliwa bez zachwiania równowagi w pracy szkół akademickich. Ogólna zmniejsza opłat — zdaniem p. ministra — spowodowałaby odpytywanie szkół akademickich młodzieży niezamożniejszej, wiejskiej, robotniczej, której nie wystarczyłaby obniżka ogólna w tej wysokości, w jakiej mogłaby ją być zastosować.

Wybrano — oświadczył p. minister — drogę ulg w wysokości 25 proc., 50 proc. i 100 proc. niższej opłat. 7 proc. młodzieży skorzysta z drugiej formy t. j. ze stypendjów, a tylko 28 proc. ogółu młodzieży nie korzystałoby z pomocy.

Potem przeszedł p. minister do sprawy Towarzystwa Przyjaciół Młodzieży Akademickiej. Zastrzegł się przeciw „niezdrowej agitacji”, która rozszerzała fałszywe wiadomości o

jakoby mającym miejsce trwonienu grosza, pobranego z funduszu opłat studenckich.

Następnie p. minister zaznaczył, że dotychczas z małymi wyjątkami: kontyngent ulg nie został wyczerpany i tłumaczył celowość zastosowania ulg w formie pożyczek zwrotnych.

Obecnie prowadzone są prace nad przyśpieszeniem z pomocą tej młodzieży, która mimo przyznanych ulg nie jest w stanie zapłacić nawet zredukowanego czesnego. P. minister wyraził się potem, jak następuje: „Czas jest najwyższy, aby młodzież, oceniwszy obiektywnie stan rzeczy, sama spostrzegła, że padła ofiarą demagogii i prowadziła walkę przeciwopłatową, opierając się na szeregu nieporozumień, tracąc czas i siły ze szkoda dla siebie i społeczeństwa”.

Zbrojenia Stanów Zjednoczonych

Komisja Senatu uchwaliła kredyt w sumie 600 milionów dolarów na potrzeby departamentu wojny. Jest to największa suma, jaką asygnowano na armię od czasu wojny.

Suma ta przeznaczona jest na utrzymanie armii, złożonej z 165 000 ludzi. Początkowo przewidywano skład armii w liczbie 150 000 ludzi. (PAT)

Ostatni termin zgłoszenia się do rejestracji upływa z dn. 15 kwietnia 1936 roku.

! OSTRZEŻENIE !

Niekremny fałszerz potrafi naszkodzić KREM OD PIEGÓW w takich samych pudełkach. Prawdziwy tylko z napisem **Dr. ORGLEY, London**

Obrona Francji pod kontrolą parlamentu

Na pograniczu wschodnim Francji bawi obecnie 9 członków komisji wojskowej Izby Deputowanych, którzy przybyli tu celem przeprowadzenia szczegółowej inspekcji pasa fortyfikacyjnego na linii Renu, oraz w Lotaryngji.

Deputowani ci złożyć mają sprawozdanie z dokonanej inspekcji na plenarnym zebraniu komisji wojskowej Izby w przyszłą środę. (PAT)

W kołach parlamentarnych z zadowoleniem komentują uchwalenie przez Senat projektu, dotyczącego przedłużenia czasokresu służby wojskowej. Naskutek tej uch-

wały rozwiązano w normie prawnej problem t. zw. pustych roczników, to znaczy starych liczebnie roczników, złożonych z poborowych, urodzonych w czasie wojny.

Uchwalona przez Senat ustawa na daje formę prawną prowizorycznej decyzji, powziętej przez Rząd Flandrii w dniu 15 marca ub. r. o zatrzymaniu w szeregach tych żołnierzy, którzy powinni być zwolnieni po odbyciu rocznej służby wojskowej. Naskutek uchwalenia przez Senat tej ustawy, armia francuska w ciągu b. roku dysponować będzie kontyngentem 280 000 żołnierzy, odbywających służbę w szeregach, zamiast 145 000 jak w roku ubiegłym. (PAT)

Sytuacja międzynarodowa w ocenie prasy sowieckiej

Komentując ratyfikację paktu francusko-sowieckiego przez Senat francuski „Izwestija” zamieszcza artykuł wstępny, w którym bardzo ostro atakuje Niemcy spowodu wypowiedzenia traktatów lokarnskich.

Stwierdzając, że istnieje ścisła współpraca pomiędzy ZSSR, Francją oraz państwami małej i bałkańskiej ententy — pismo nie tylko atakuje Niemcy za „podarcie układu międzynarodowego, jak swistka papieru” — lecz dodaje, że narodził się niemieckiemu faszyzm odebrał wszystkie prawa i wszelką możli-

wość wyrażania swej woli.

Akt ratyfikacji paktu francusko-sowieckiego przez Senat „Izwestija” określa, jako demonstrację polityki, mającej na celu konsolidację frontu mocarstw, walczących wspólnymi siłami o zachowanie pokoju, zarzucając Rządowi niemieckiemu zerwanie dobrowolnie podpisanego układu, w celu przygotowania do wojny. Urzędowy organ Rządu sowieckiego twierdzi, że występując przeciwko wypowiedzeniu Locarna „ZSSR broni prawdziwych interesów niemieckich mas ludowych”. (PAT)

Wyrok o zajęcia z bezrobotnymi

Został ogłoszony wyrok w procesie o zajęcia, spowodowane przez bezrobotnych w Żninie w styczniu r. b. Spośród 32 oskarżonych przeważnie bezrobotnych

skazanych zostało 21 uczestników zająć na kary więzienia lub aresztu od 6 tygodni do 14 miesięcy, 11 zaś oskarżonych sąd uwolnił od winy i kary. (PAT)

Nowy Rząd grecki wreszcie utworzony

Skład nowego gabinetu Demertzisa jest następujący: Demertzis — premier i sprawy zagraniczne, Metaxas — wicepremier i min. wojny i lotnictwa, Paparigopoulos — min. marynarki, Logotetis — sprawy wewnętrzne i tymczasowo — sprawe-

dlivość, — Montawinos — skarb i tymczasowo opieka społeczna, Benakis — rolnictwo, Degazos — gospodarka społeczna, Ekonomus — komunikacja, Luvaris — oświecenie. Nowy gabinet złożył w sobotę o godz. 18-ej przysięgę na ręce króla.

Z wydawnictw i książek

Ważne wydawnictwo

A. PRÓCHNIK: „Ku Polsce Socjalistycznej. Dzieje polskiej myśli socjalistycznej”.

Zarząd Gł. TUR-a, który w bieżącym sezonie rozwija dużą działalność wydawniczą, wydał obszerną, ilustrowaną broszurę tow. A. Próchnika pod powyższym tytułem. Jest to — oczywiście w zwięzłym zarysie — historia ideologii socjalistycznej w Polsce. Tego w polskiej literaturze socjalistycznej jeszcze nie było: znane dzieło Re-

sa jest doprowadzone tylko do założenia PPS (1892 r.), praca Wasiłewskiego uwzględnia wyłącznie historię PPS i nie uwzględnia czasów ostatnich itd. Dzieło Próchnika rozpoczyna dzieje socjalistycznej ideologii w Polsce od utopizmu, przedstawia światopogląd poszczególnych wybitnych myślicieli socjalistycznych, śledzi ideo-

logiczną ewolucję poszczególnych partii. Nie ogranicza się do samej PPS, lecz np. dość obszernie przedstawia dzieje KPP — polskiego komunizmu. Ewolucja ideologiczna PPS. jest śledzona przez autora aż do lat ostatnich.

W ten sposób czytelnik otrzymuje niezmiernie ważny materiał niezbędny zwłaszcza dziś, w dobie debat programowych. Praca jest utrzymana w charakterze popularnym — a więc dostępnym także wyrobionemu robotnikowi.

Nasze przeróżne liczne kursy, obozy, szkoły partyjne otrzymują ważny podręcznik-skrót. Jako literatura podręcznikowa, praca t. Próchnika staje obok niedawno wydanej broszury tow. M. Karnioła — „Zasady socjalizmu” — oraz tow. K. Czapińskiego — „Zarys dziejów myśli socjalistycznej w Europie”. W ten sposób, dzięki TUR-owi, otrzymujemy najnie-

zbędniejsze elementarne podręczniki C.

Wśród czasopism

„LEWY TOR” (Nr. 4/18). Nowy numer poczytnego dwutygodnika przynosi ciekawe artykuły społeczno-polityczne A. Próchnika („Podłoże faszyzmu”), H. Żółtowskiego („Socjalizm i wojna”), St. Rudniańskiego („Zagadnienie racjonalizacji pracy umysłowej”) i in. W dziale literackim — poezje E. Szeplińskiej i M. Buki, sprawozdania z książek, tłumaczenia. Całość — jak zawsze — żywa i aktualna.

„Budowa” (Nr. 2). Czasopismo literacko-artystyczne. Łódź. — Na czele numeru umieszczony został gorący artykuł E. Ajnenki — „W 50 lecie śmierci Proletariatu”, wraz z szeregiem godnych uwagi przytoczeń z programowej odezw „Proletariatu”. W dziale literackim artykuły: R. Lena (na marginesie „Soli ziemi” Wittlina), T. Sarnieckiego („Oblicze eufono-

Ulg czy... kpiny ze zdrowego rozsądku?

Bank Rolny licytuje małych rolnych dłużników

Z różnych części kraju otrzymujemy alarmujące wiadomości o wystawianiu na licytację przez Państwowy Bank Rolny małych rolnych gospodarstw za niezapłacone raty długu zaciągniętego na kupno ziemi z parcelacji. Jak już wielokrotnie ostrzegaliśmy, zastosowane przez Państwowy Bank Rolny ulgi ustawowe dla parcelantów są absolutnie niedostateczne. Upłynął za ledwie rok od czasu wprowadzenia w życie ulg dla parcelantów co do ich zadłużeń w Państwowym Ban-

ku Rolnym i Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej, a już zaległości długu należne P. B. R. po zastosowaniu ulg ustawowych idą w setki i tysiące złotych. P. B. R. z energią godną lepszej sprawy przystąpił do przymusowego ściągania nowych zaległości. Idą nakazy, wyroki, licytacje. Niszczy się chłom ostatni dobytek, ostatni warsttat pracy na roli. Przysłowiowy „wóz Drzymały” staje się zjawiskiem coraz częstszym.

Nasuwa się pytanie, jak parcelant (kolonista) może zapłacić kilkaset złotych szybko narosłego nowego zadłużenia? Skąd ma on wziąć pieniądze przy dzisiejszej nieopłacalności gospodarstwa wiejskiego, gdy przeważnie nie jest nawet należycie zagospodarowany, a ze wszystkich stron atakowany jest o płacenie podatków, długów prywatnych i t. p.? Największa dziś nędza na wsi istnieje wśród kolonistów (parcelantów), ich dzieci bosc i nieubrane, nie mogą marzyć o kupnie podręczników szkolnych, rozpacz i beznadziejność spowodu rosnących nowych długów absolutnie niespłacalnych... Skąd kolonisci mają znaleźć pieniądze na spłatę długów bankowych przy deficytowej gospodarce wiejskiej? Może nam powie wszechpotężna i

wszechwładząca władza Państwowego Banku Rolnego.

Ostatnio zostaliśmy zaalarmowani licytacjami P. B. R. w Białopolu (kolonji) pow. hrubieszowskiego i w kol. Udrycze pow. zamajskiego. Do czego to doprowadzi? Do jeszcze większej nędzy na wsi i zbiorowych aktów rozpacz. P. B. R. grozi, że wyrzuci kolonistów z rodzinami, a w braku reflektantów na kupno z licytacji, obejmie osady chłopskie w posiadanie i własną administrację. Czy z tego P. B. R. będzie miał jakąś korzyść? Napewno tylko większy wydatek na administrację.

Podnosiliśmy już wielokrotnie, że jedynym wyjściem z tej trudnej sytuacji jest skreślenie nierealnych zadłużeń kolonistów. Skoro nie umiano przywrócić opłacalności gospodarstw chłopskich, to z tego muszą być wyciągnięte realne i logiczne konsekwencje.

Misja poufna

Reuter donosi z Addis-Abeby: Były charge d'affaires Abisynji w Rzymie Afework udaje się do Genewy z doniosłą misją poufną. (PAT)

Wiadomości Sportowe

Śmierć na ringu

Ostatnie wypadki śmierci zawodników bokserów na ringu odbyły się szeroko echem w polskim świecie sportowym, lecz wszystkie wzmianki na temat w prasie ograniczyły się do stwierdzenia samego faktu śmierci zawodnika na ringu, braku winy organizatorów, walki prowadzonej w myśl przepisów i t. p. brak natomiast jakiegokolwiek dyskusji, która poruszyłaby sprawę unikania podobnych wypadków na przyszłość lub szukania przyczyn tak tragicznego zakończenia zawodów sportowych. Wydaje mi się, że obecnie winne odpowiedzialności czynnikami a przedwzrostkiem PUWF. jako władza nadzorczą nad wychowaniem fizycznym obywateli, zajęcie się tą sprawą i wyjaśnienie tajemnicę wypadków śmierci na ringu.

Naturalnie zdajemy sobie sprawy z tego, że nieszczęśliwe wypadki tak jak w życiu codziennym i w sporcie są nieuniknione, lecz jeżeli chodzi o wypadki w sporcie, wiemy o tem, że np. w pilce nożnej jest ich więcej niż w boksie, lecz są one możliwe tylko na skutek nieuwagi jednego z graczy lub nieumiejętnego kopnięcia, podczas gdy ostatnie wypadki w boksie są wynikiem prawidłowo wykonanych ciosów, a tem samem przepis, które zezwala na używanie takich czy innych ciosów. Równocześnie umożliwiają w boksie wypadki śmierci.

Winniśmy pamiętać o tem, że sport pięściarski należy obecnie do tych gałęzi sportów, które obecnie są masowo uprawiane i jako taki posiada wielkie rzesze zwolenników, lecz posiada też i dużo przeciwników, którzy będą mieli poważny argument przeciw uprawianiu boks, jeżeli sprawa wypadków na ringu nie zostanie wyjaśniona.

Przedwzrostkiem muszą w tej sprawie zabrać głos lekarze sportowi, którzy winni wydać swą opinię, czy prawidłowo wykonane uderzenie pięścią w rekwizy 8-mio uncjowej w jedno wrażliwsze miejsce, może spowodować śmierć zdrowego osobnika dopuszczonego do zawodów i jeżeli byłoby to możliwym, czy nie należałoby wystąpić z wnioskiem używania rekwizy tylko 10—12 uncjowych. Rzec

zrozumiała, nie można winić za wypadek zawodnika zadającego cios, o ile naturalnie cios był prawidłowo wykonany, gdyż nie można żądać od danego zawodnika, by dążył tylko do zwycięstwa na punkty i unikał ciosów silnych, ale można natomiast osłabić się tych uderzeń przez używanie rekwizy tylko 10-cio uncjowych.

Również ważną kwestią jest samo prowadzenie walk przez sędziów ringowych. Będąc na zawodach tuż przy ringu, gdzie miał miejsce wypadek śmierci zawodnika, widziałem niestety szereg uderzeń przedramieniem, co jest wzbronione a naco sędzia nie reagował. Podobno uderzenia można częściej zauważyć tam gdzie prowadzą walki młodzi sędziowie.

Nie rzadko też można być świadkiem walki zawodników z dwóch różnych kategorii wag, — niestety w zawodach gdzie chodzi o punkty działacze klubowi nie przebiegają w środkach prowadzących do celu i często nakazują zawodnikom lepszym walczyc w wyższej kategorii wagi.

Sędziowie zawodów winni zwrócić też baczniejszą uwagę na sprzęt, często używa się do zawodów rekwizy tak wybitnych i zniszczonych, że o wypadek nie trudno. Zdarzają się też wypadki złego wykonania rekwizy (brak odpowiedniej wagi) przez niesolidne firmy. W tym wypadku winna być przeprowadzona jakaś kontrola wyprodukowanego sprzętu przez władze P. Z. B.

Jestem przekonany że wyjaśnienie nieszczęśliwych wypadków na ringu i zapobieżenie podobnych na przyszłość, przyczyni się do uspokojenia opinii i przyczyni się do dalszej popularyzacji tego pięknego mekskiego sportu jakim jest boks.

„BOS”.

Piłka nożna

W MECZU PIŁKARSKIM Legia ligowa pokonała Gwiazdę 4:1 (1:0). Legia wystąpiła w kombinowanym składzie.

Ping-pong

NA PING-PONGOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA w Pradze czeskiej Polska pokonała Łotwę 5:0 i Holandję również 5:0.

kie sformułowanie: „Bez zmiany obecnego ustroju na ustrój socjalistyczny nie może być rozwiązany uczciwie żaden problem ideowy, społeczny, literacko-artystyczny czy moralno-etyczny”.

W numerze marcowym „Sygnatów” znajdujemy w dziale prozy artykuły i fragmenty M. Promińskiego, W. Protschkego, St. Kawyna i in. W dziale poezji — wiersze J. Zagórskiego, J. Putramenta, T. Hollendra. Poza tem rubryki: teatralna, filmowa, sztuk plastycznych, sprawozdawcza. Z „Niedyskrecji teatralnych” dowiadujemy się m. in. o bardzo osobliwych „stosunkach”, panujących w teatrach lwowskich. Mocną stroną starannie redagowanych „Sygnatów” jest należyte uwzględnianie w treści każdego numeru — twórczości i kultury mniejszości narodowych. bd.

Sowieckie wydawnictwa literackie

„Gosizdat”, czyli Państwowy Instytut Wydawnictw Literackich

w ZSSR. opracował plan wydawnictwa na r. bieżący, przewidujący wydanie przeszło 920 dzieł o nakładzie zgrórą 23 milionów egzemplarzy.

Klasyków, do których Sowiety zaliczają także Gorkiego, a dalej Brusowa, Bielińskiego, Dobrolubowa, Tolstoja, Szczedryna, Gogola, Lermontowa, Turgeniewa, Ostrowskiego, Balzaka, Goethego, Flauberta, Dantego, Bajrona, Diderota, Maupassanta i in., wydzie do 8 milionów egzemplarzy.

Ok. 9 milionów egzemplarzy pochłonią 560 dzieł współczesnych pisarzy sowieckich, m. in. „Kreml” Iwanowa „Droga do oceanu” Leonowa, „Dojrzenie owoców” Pilnaka, czwarta część „Cichego Donu” i druga część „Zoranego ugoru” Szolochowa, „Ostatni z Udege” Fadiejewa (część 3 i 4) i in.

Z pisarzy cudzoziemskich wyda ne będą dzieła Barbussa, Romain Rollanda (8 książek), Andrzeja Gida (2 tomy), Malraux, Dreisera, Brechta, Feuchtwangera i in.

Listy z Zagłębia Dąbrowskiego

ULICA LUDWIKI WARYŃSKIEGO W DĄBROWIE GÓRNICZEJ

Rada Miejska na wniosek Klubu radnych PPS postanowiła dla upamiętnienia 50-letniej rocznicy stracenia bohaterów „Proletariatu”, nazwać jedną z ulic imieniem Ludwika Waryńskiego. Uchwała ta przeszła jednogłośnie.

Na marginesie dodać należy, że niektórzy urzędnicy magistratu, chcąc wykazać swoją „lojalność”, samorzutnie nazwali jedną z ulic imieniem Zbigniewa Madejskiego, b. prezyd., „poła” „sanacyjnego”; doszło do tego, że już na domach powywieszali tabliczki z tym napisem. Rada Miejska miała na wniosku „sanatorów” usankcjonować właśnie tę nazwę, lecz w ostatniej chwili zabrakło odwagi „lojalnym” radcom i ulica ta zamiast nazwy Zbigniewa Madejskiego otrzymała nazwę ulicy POW.

Ale poco wydano pieniądze na tablice uliczne, które trzeba teraz z domów zdejmować?

SAMOCZWAŁSTWO POSŁA I PREZYD. KACZKOWSKIEGO

Prezydent Sosnowca poseł Kaczkowski wygłosił w Sejmie pierwszą swoją mowę a ponieważ stołeczna prasa pominęła ją milczeniem, usłużył radni „sanacyjni” po stanowili nadać tej nieznanej mowie historyczne znaczenie. Na Radach Miejskich w Będzinie i w Sosnowcu kluby radnych BBWR zgłosiły wnioski wyrażające uznanie dla p. Kaczkowskiego za jego mowę w Sejmie.

Radni P.P.S. tow. Angier, Bielnik i Machura w Sosnowcu w ostrych słowach napiętnowali tego rodzaju reklamiarstwo i mowami swoimi populi mocno sielankowy nastrój „sanatorów”

Jak widać, Zagłębiowcy „sanatorzy” skromnością nie grzeszą.

KOMISARYCZNA GOSPODARKA SNOWCA W OGNIE KRYTYKI RADNYCH PPS

Komuniści i radni żydzi głoszą za komisarzką gospodarką

W tych dniach Rada Miejska w Sosnowcu rozpatrywała sprawozdanie z wykonania budżetu za rok 1934-35. Sprawozdanie to obejmowało 9 miesięcy gospodarki komisarzkiej i 3 miesiące gospodarki „sanacyjnej”. Przy badaniu tej gospodarki radny z PPS tow. G. Staśko, członek komisji rewizyjnej wykazał całą masę przekręceń, nie dokładności, niechlujstwa itp. nieporządków w gospodarce miejskiej, uwagi swoje usiłował tow. Staśko wnieść do protokołu Kom. Rewizyjnej, jednak członk. Komisji solidarni — „sanatorzy”, żydzi i komuniści postanowili uwag na szego towarzysza do protokołu nie wpisywać. Wówczas tow. Staśko w postaci „votum separatum” do protokołu je dołączył.

Na Radzie Miejskiej nad „votum separatum” prowadzona była gwałtowna dyskusja do godz. 2-jej w nocy. Radni większości głosów „sanatorów”, żydów i komunistów komisarzkie sprawozdanie przyjęli do zatwierdzającej wiadomości. Klub PPS. głosował przeciwko sprawozdaniu i podtrzymał w piśmie nem oświadczając w całej rozciągłości „votum separatum”, tow. Staśki; przemawiali w dyskusji tow. Bielnik, Bieł, Angier, Staśko, Kura, Muchara i Pajak.

Należy zaznaczyć, że sprawozdanie zamyka się blisko 600 tysięcznym deficytem; tak samo charakterystyczne jest to, że cały czas sprawozdania komisarzkiego od kwietnia do października 1934 r. Komisarz miasta p. Kuźniak nie urzędował, był na płatnym urlopie (choć był zdrowy), a zastępował go vice-komisarz Almstaedt, który, jako „specjalista”, przeprowadzał wybory do Rady Miejskiej.

Tak to „sanatorzy” oszczędzali grosz publiczny!

BOHATERSKA WALKA GÓRNIKÓW „KAZIMIERZA” I PROWOKACJA PRZEMYSŁOWCÓW GÓRNICZYCH

Przez 11 dni trwała bohaterska walka górników kop. „Kazimierza” i „Juliusza”, w liczbie 2000, w podziemiach kopalni. przeciwko obniżeniu płac; — w walce tej swoich męce i ojów dzielnie wspomagały żony i dzieci, pierwsze przez gromadzenie się przed biurem Towarzystwa, drugie przez strajk w szko-

łach; burżuazyjna prasa usiłowała walce tej nadać posmak „komunistyczny”, lecz opinia społeczeństwa Zagłębia nie dała się wciągnąć kłamliwym wieściom prasy kapitalistycznej i całym sercem była z walczącymi masami i towarzysza mi. Wymownym przykładem tego jest fakt, że sosnowiecka Rada M. o „sanacyjnej” większości uchwałała na wniosek klubu PPS jednomyślnie wyasygnować 2000 złotych na rzecz dzieci walczących górników.

Po obietnicach p. Wojewody kieleckiego i Inspektora Pracy z Sosnowca, górniczy dwunastego dnia walkę przerwali, wierząc, że płac nie będą im obniżone. Niestety. Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza wyrokiem swoim w Warszawie uprawnili Zarząd kopalni do

obniżki płac o 5 proc. Decyzja ta wywołała wśród górników „Kazimierza” i „Juliusza” wielkie rozgoryczenie. Dotąd jeszcze Zarząd kopalni z uprawnieniami swoich nie skorzystał.

Na prawdziwą prowokację kapitalistyczną natomiast wygląda zarządzenie właścicieli kopalni w pozostałych kopalniach w których Komisja Nadzwyczajna ustaliła utrzymać płace bez obniżek; na kopalniach tych, jak na komendę, masowo wypowiada się pracę górnikom, masowo wyrzuca się ich na bruk.

Nie potrafiono dotąd tego prowokacyjnego buntu baronów węglowych złagodzić — Czyż górnicy sami mają się z nimi rozprawić?

Z

Strajki w Będzinie

Strajk czeladników krawieckich

W Będzinie od kilku dni strajkuje zgórą 250 czeladników krawieckich. Strajkujący czeladnicy domagają się podwyższenia zarobków, oraz obniżenia godzin pracy. Człednicy krawieccy zarzucają swoim pracodawcom, że są wyzyskiwani i muszą pracować po 15 — 18 godzin dziennie.

Wczoraj odbyła się konferencja porozumiewawcza pomiędzy pracodawcami a czeladnikami. Konferencja nie dała jednak pożytecznych wyników. Na konferencji tej czeladnicy powołali do życia specjalną komisję, która zwróci się do inspektora pracy w Sosnowcu, aby interwenjował w ich sprawie u pracodawców.

Czeladnicy krawieccy w Sosnowcu mają zwołać swoją konferencję, na której ma zapaść uchwała, aby, o ile zajdzie tego potrzeba, poprzeć żądania kolegów z Będzina i wraz z nimi przystąpić do strajku.

Solidarność zawsze zwycięża

Właściciele fabryki części rowerowych „Maliwag” w Będzinie wymówili pracę wszystkim robotnikom, w liczbie około 80 ludzi. Robotnicy na znak protestu zastrajkowali, a potem zwrócili się w tej sprawie do inspektora pracy, który zwołał konferencję. Na konferencji po kilkugodzinnych rokowaniach właściciele fabryki oświadczyli, że wypowiedzenia zostaną cofnięte.

Skandal!

Wbrew uchwale Rady Miejskiej niezmieniono nazwy ul. Lwowskiej na ul. Bolesława Limaowskiego

W ubiegłym roku Rada m. Krakowa dla uczczenia świetlanej pamięci Bojownika o Niepodległość i Socjalizm, tow. Bolesława Limaowskiego, uchwaliła jednomyślnie nazwać ul. Lwowską jego imieniem. Uchwała ta była wyrazem holdu i czci całej ludności Krakowa dla Tego, który przez kilka dziesiątków lat nieugięcie i bohaterstwo walczył o wyzwolenie polityczne i społeczne Łudu polskiego. Zdawało się, że taka uchwała nie napotka żadnego sprzeciwu i

będzie natychmiast zrealizowana. Niestety, województwo do tej pory nie załatwiło tej uchwały spowodu sprzeciwu kilku kupców z ul. Lwowskiej. DOPRAWDY SKANDAL I WSTYD! Dla kilku handlarzy urząd wojewódzki wstrzymuje załatwienie jednomyślnie uchwały Rady miejskiej. Gdzie indziej nie byłaby taka rzecz wogóle do pomyślenia. To jest poniewieranie pamięci Wielkiego Człowieka!

Wiadomości z całej Polski

SMIERTELNY WYPADEK MONTERA.

Ze Stanisławowa donoszą: Monter radiowy Mojżesz Seif, chcąc zainstalować w swem mieszkaniu, przy ul. Wolczyńskiej Nr. 182, aparat radiowy, wyszedł na dach domu, celem napięcia anteny.

W pewnej chwili drut antenowy spadł na niezolowane przewody sieci elektrycznej. Seif, nie zorientowany się w widocznie, że antenowa znajduje się na prądzie, podniósł ją, w tym momencie uległ on porażeniu prądem, ponosząc śmierć na miejscu. Zwłóglony trup spadł z dachu na ziemię.

WYKRYCIE WIELKIEJ AFERY.

Koło myjska straż graniczna wpadła na trop wielkiej afery przemysłowej.

Mając już dane w ręku, wykryto prawie całą organizację przemysłową. Okazuje się, że szajka miała na stronie rumuńskiej swego zaufanego człowieka, tak zw. składnika, z którym porozumiewał się bawiący w Polsce przemysłnik i finansista, mający jeszcze w służbie swej starego przemysłnika, tak

zw. przewodnika, a ten zorganizował sieć przemysłników, którym płać 5 — 10 zł. za przenoszenie około 25 kg. towaru przez około 10 km.

Równocześnie zarządzono wiele aresztowań na Pokuciu i w kilku większych miastach Polski.

SMIERTELNY POJEDYNEK.

W piątek późnym wieczorem Pabjanice stały się terenem krwawej zbrodni.

W resursie rzemieślniczej odbywała się stypa pogrzebowa po pochowaniu zmarłego rzeźnika. W stypie brali udział inni rzeźnicy m. in. Ant. Lenart i Mich. Serafinowicz, pomiędzy którymi panowała nienawiść, bo Lenart zajmował w rzeźni wyższe stanowisko od Serafinowicza.

Ten ostatni kilkakrotnie nagałbywał Lenarta, aby odstąpił mu swe stanowisko. W czasie stypy obaj oddalili się do innego pokoju, poczem huknęły strzały rewolwerowe. Lenart, ugodzony kilku kulami, padł trupem na miejscu, a Serafinowicz zbiegł. Zarządzono pościg i ujęto zbrodniarza,

Kącik radiowy

Operetka przez radio

Dn. 17 marca Polskie Radio nadaje operetkę polskiego kompozytora Michała Świrzyńskiego p. t. „Czar munduru”. Już z samego tytułu wynika, że główną rolę odgrywać tu reprezentanci armii i to różnego gatunku i różnych stopni. Płachota i kawaleria, zwykły żołnierz — ordynans i oficer, młody i stary, wszyscy potrafią zdobyć serca niewieście, zawojować piekna. Trzy pary przechodzą przez rozmaite perypetie miłosne, by w końcu połączyć się na zawsze. Bogata wdówka Mira i złykorny porucznik Boniusz, pokojóweczka Hania i ordynans Józef, i z starszego nieco pokolenia kuzynka Basia i Szczesny. Miła to operetka nadaje Polskie Radio 17 marca o g. 20.10.

Koncert jugosłowiański

Wtorkowy koncert Polskiego Radia o godz. 18-jej poświęcony będzie muzyce jugosłowiańskiej. W programie koncertu reprezentowane będą wszystkie kierunki muzyki jugosłowiańskiej — od starszych aż do najnowszych. Przedstawicielem jugosłowiańskiej muzyki współczesnej będzie przedewszystkiem Serb Milojević. Pieśni tych kompozytorów usłyszą radiosłuchacze w wykonaniu znanej świetnej sopranistki, Marji Sokół, która po dłuższej przerwie, stanie znów przed mikrofonem Polskiego Radia. Akompaniować jej będzie znakomity pianista Rudnicki, który poatem wykona na fortepianie utwory Tolociewa i Milojevicia.

Humor Slezaka

Popularna jest w Polsce uciechna postać tegiego starszego pana, grającego komedie role w wiedeńskich filmach. Ten sam Leo Slezak znany jest liczny melomanom z wielkich scen operowych, z estrady, a najbardziej z płyt — jako fenomenalny wagnerowski tenor, poatem należy on do najdowodniejszych ludzi XX wieku. Dnia 17 marca o godz. 20-jej pozna się słuchacze bliżej z humorem Slezaka w świetnej interpretacji cennego, popularnego Teofila Trzcińskiego, dyrektora i reżysera teatralnego, niezastąpionego piosenkarza, z którym niejednokrotnie mieli już możność spotkać się przy mikrofonie.

Tabela loterii

2-gi dzień ciągnięcia 2-aj klasy 35-aj Loterii Państw.

I i II ciągnięcie Główne wygrane

Główne wygrane: 10.000 zł. 62031

145668 165980.

Po 2000 zł. 90 523 184134

Po 1000 zł. 36424 138332 168960

183848.

Po 500 zł. 24518 24537 34589 118552

131515 37561 77410 143015 184835.

Po 400 zł. 392 32848 40841 77030

106450 111888 146266 181527 190775

250 zł. 15557 45510 57198

70367 73884 85706 98937 131025

181584 176236 187427.

200 zł. 8521 12675 44173 50129

60779 71731 75059 76127 83294

88245 96781 109896 114167 120629

125274 128935 131907 135693

136892 138528 141213 146681

151493 152359 156065 155549

167219 181337 187151 190079.

Wygrane po 150 zł.

639 780 929 78 96 2186 723 4075

196 336 610 5049 366 6539 7063 79 723

827 924 8118 734 66 867 937 9171 86

285 478 10234 421 11923 12645 754 968

18046 53 112 425 743 914 14415 47

721 15629 723 74 16039 390 610 627

17583 874 19280 352 793 20270 21440

521 600 773 23262 24032 746 25057 483

526 632 736 817 26013 167 223 86

88 864 27393 494 28801 29301 59 511

728 854 933.

30066 286 761 923 31084 235 930

32033 299 33602 66 34010 274 720

35879 36074 254 585 87107 451 825

38832 39198 754 40047 41163 322 878

43072 202 17 44404 45958 46274 437

415 694 928 150595 733 151032 747

794 940 955.

152058 574 987 153071 415 626 815

30 44 70 154561 155080 505 45 834

156102 157561 621 58 881 947 158353

740 805 159059 326 816 160187 201 437

643 161173 163267 79 617 758 164718

887 924 165182 466 76 715 166174

167085 348 509 168305 824 944 170 353

84 494 171242 362 589 761 172606 28

74 173004 75 716 908 41 174369 738

822 176307 16 38 962 177569 178000 163

209 444 524 907 179266 60 797 944

180080 89 177 310 438 84 181874

183219 779 957 184081 96 545 926

188102 36 411 189100 975 82 190152

462 191496 517 28 927 192037 367 91

660 824 193019 377 723 836 194130 64

713 854.

192 232 50 498 532 634 708 31 852

1178 844 2112 205 307 400 93 068

3051 444 4145 474 570 700 5241 428

544 628 864 942 6282 587 927 17373

551 685 805 8250 735 9758 66 931

100582 386 424 616 927 11927 811 541

644 12208 36 361 705 13138 152068 967

843 16283 807 625 89 780 929 17077

497 94 955 18029 117 510 657 19321

71 973 20218 965 91 21278 357 744

873 22714 64 79 23068 300 805 921 68

76 24370 424 895 799 15296 292 631

26194 506 649 837 981 27303 61 28024

162 258 71 87 934 29066 57 61 240 315

41 524 814 950

30201 548 31095 733 59 82048 137

89 602 705 33307 421 510 67 84057

208 35120 202 819 805 36206 50 434

510 702 89 849 37066 126 55 217 27 301

334 517 810 113908 523 849 982.

114002 414 464 530 592 718 115481

754 760 792 827 116372 560 927 953

117303 656 118051 119291 308 437

443 630 756 888 120123 308 732 779

121610 122226 853 125356 668 684

124453 640 125380 588 932 127050

2606 349 603 128415 718 862 923

129051 431 554 651 659 736 785 940

130069 613 697 875 131025 115 495

612 708 919 182289 696 976 138057

867 587 603 134163 495 135104 180

323 788 916 136178 375 554 760 954

137447 719 837 138239 538 841

139434 911.

140.073 893 141299 933 59 142063

106 556 143055 361 487 558 959

144531 61 25 836 74 968 145061 826

146002 195 222 588 772 941 58 147042

576 722 948 148724 67 78 827 149150

302 72 642 716 914 150207 24 921

151079 304 19 410 61 624 91 749.

152785 849 153121 35 96 989 154198

458 651 858 963 155141 274 156191 480

771 896 901 157046 338 772 927 61 76

919 158069 92 333 159383 643 160364

